DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 26sten FEBRUARY, 1825. N. 8

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM. LEE

Den 15den February 1825.

NAAR AMSTERDAM,

Zal tegens het einde der aanstaande Maand vertrekken

HET SNEL ZEILEND GEKOPERD

Fregat Schip

SARA MARIA,

Kapitein P. BOSTYN.

Voor Vracht of Passagie zynde by zonder wel ingerigt ter vervoering van Passagiers, vervoege men zich ten Kantore van

J. W. G. JUTTING.

Fiscaal's Kantoor, den 25sten February 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 24 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Broden een ence minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 24sten February 1825.

DE ondergeteekende in kwaliteit als gesurrogeerde Executeur in den Boedel van GABRIEL JANSEN, zal op den 7den der aanstaande maand Maart op Publieke Opveiling doen verkoopen, het Effect, de Slaven, Meubelen en Huiscieraden, &c. tot den opgemelden Boedel behoorende.

LATTE.

Den 24sten February 1825.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Testamentaire Executeur en Gemagtigde van de Testamentaire Executricen in den Boedel van wylen den Heer JAMES SMITH als hiertoe behoorlyk gekwalificeerd zynde, zullen op Maandag den 7den der aanstaande maand Maart op Publieke Opveiling doen verkoopen, eenige Juweelen, Goud, Zilvergoed en andere Kleinodien, &c.

W. R. BRUGMAN.
LATTE.

February 17, 1825.

THE undersigned being about to leave this island for a short time for the benefit of his health—begs leave to inform the public that his House will continue under the same footing the transactions whereof will be conducted during his absence by his Attornies Mr A. G. LION, Mrs. MATTEY and Mr. B. BLANC.

A. MATTEY.

UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

ADRES AAN DEN KONING, aangeboden door de Staten Generaal, ter beantwoording van de aanspraak Zyner Majesteit, in de gewone openings zitting van 1824.

SIRE,

De Staten Generaal naderen tot Uwe Majesteit, om hoogstdenzelven hunne eerbiedigste dankbaarheid aan te bieden, voor de gewigtige mededeelingen, welke het hoogstdenzelven behaagd heeft, hun by de opening hunner tegenwoordige zitting te doen, en zy vleyen zich, daarby de tolken te zyn van het ongeveinsde gevoel der natie, welke zy de eer hebben te vertegenwoordigen.

De ontworpene echtverbindtenis tusschen Uwer Majesteits tweeden zoon, en Mevrouw de Prinses van Pruissen, is niet alleen eene bron van geluk voor het Koninklyke Huis, maar zal het ook voor de geheele natie wezen.

Ieder inwoner des Ryks moet een levendig belang stellen in het geluk van eenen Vorst, door zyne deugden en groote hoedanigheden zoo uitnemend onderscheiden, en in alles, hetgene eenen voordeeligen invloed kan hebben op de huisselyke genoegens van eenen koning, die zich geheel voor het Volk opoffert, die zich geene rust gunt, maar aanhoudend arbeidt aan de vestiging en uitbreiding van deszelfs welvaart.

Het is een geluk voor de natie, uit den mond van Haren Koning zelven te vernemen, dat de vriendschappelykste betrekkingen, en de meest vriendenlievende gevoelens tusschen dit Ryk, en al de Mogendheden van Europa onderhouden worden; dat men zelfs de hoop mag voeden, dat, door aan handel een' vryer loop te geven, en aan de voortbrengselen van onzen grond en van ons fabrykwezen ruimere uitwegen te bezorgen, aan dezelven meer aanzienlyke voordeelen zullen verzekerd worden, dan verbodswetten of beperkingen immer kunnen doen verwachten, en dat onze handelsbetrekkingen, zoo in als buiten Europa, door gepaste maatregelen, bevestigd en vermeerderd worden.

De natie kent het belang, hetwelk zy heeft by de handhaving des vredes. De regtvaardigheid en gematigdheid, welke de beraadslagingen Uwer Majesteit bezielen, zyn voor haar de zekerste waarborgen van deszelfs behoud.

De Staten Generaal, Sire! hebben, met het levendigste genoegen, vernomen, dat men eenen gelukkigen uitslag verwachten mag van de, voor alle takken onzer welvaart zoo voordeelige schikkingen, welke met naburige en bevriende Mogendheden zullen kunnen getroffen worden; zy deelen in de hoop van Uwe Majesteit, betrekkelyk de goede gevolgen, welke de vaderlandsche inrigting, in den loop dezes jaars gevormd, hebben zal voor onzen landbouw, fabryken, handel en scheepvaart.

De volmaking van het openbare onderwys is eene groote weldaad, Uwe Majesteit waakt voor al de belangen, met die aanhoudende bezorgdheid, welke den goeden uitslag verzekert; de middelen tot het verkrygen van onderwys te vermenigvuldigen, is niet anders dan den nationalen rykdom te vermeerderen.

Indien door het hoogere onderwys, *zy* gevormd worden, die tot eer van het vaderland moeten verstrekken, zoo verspreidt het middelbare en lagere onderwys, meer algemeen genoten, deszelfs weldadigen invloed over eene grootere menigte.

De landbouw is een der voorname bronnen van onze welvaart. Uwe Majesteit heeft aan ons verlangen beantwoord, en zal ons veroorloven, hoogstdenzelven, daarvoor onzen dank te betuigen. Wy vleyen ons door een gemeen overleg te kunnen slagen, om *aller* hoop te vervullen, en *allen* in het nut te doen deelen van de overvloedige oogsten, welke wy aan den zegen des Hemels verschuldigd zyn.

De instelling der Schutteryen is geheel grondwettig. Zy strekt in vreedenstyd tot handhaving der openbare rust. In oorlogstyd vereenigt zy al de krachten der natie, tot behoud van koning en Vaderland. Uwe Majesteit zal ons altyd, wanneer het de verdediging onzer afhankelykheid geldt, met zich eensgezind vinden.

Wy zullen onze geheele aandacht vestigen op de geldmiddelen van den staat; dit gewigtige onderwerp is eene aanhoudende overweging waardig, ons krediet staande te houden, de noodige lasten te bepalen om de schatkist te styven, de behoeften en de middelen der schatpligtigen in overeenstemming te brengen, zoodanig is het doel waar wy naar streven, en op zoodanige wyze zullen de oogmerken Uwer Majesteit, om het algemeene geluk te bevorderen, bereikt worden.

Met een levendig genoegen vernemen wy, Sire, dat nieuwe bezuinigingen toegelaten hebben, om de opcenten eene vermindering te doen ondergaan, welke vry aanzienlyk is by de grondlasten, en dat Uwe Majesteit zich onophoudelyk met de middelen bezig houdt, om nog grootere bezuiniging en vereenvoudiging in het beheer der openbare geldmiddelen te brengen.

Indien, met betrekking tot enkelde belastingen, de bestaande wetgeving nog aanleiding geeft tot ongelykheid voor de belastingschuldigen, zullen wy het onder onze eerste pligten rekenen, door onze medewerking, dit voor de geheele maatschappy zoo verderfelyk kwaad te doen ophouden.

Al wat tot onze burgerlyke en lyfstraffelyke wetgeving behoort, staat in een te naauw verband met het algemeene welzyn, dan dat wy niet zouden voortgaan, daaraan denzelfden yver en dezelfde zorg te wyden, welke deze onderwerpen vorderen.

Nimmer zal Uwe Majesteit, by de verzekering van nieuwe weldaden aan het vaderland, te vergeefs op onze medewerking rekenen.

Madrid, 17den Oct.—Sedert de treurige onderneming van Tarifa schynen de gevoelens der hevige koningsgezinden allerwege te zegepralen. Alle de hooge ambtenaren, die men verdenkt, dat eene regering by vertegenwoordiging als mogelyk beschouwen, worden door anderen vervangen. Uit de provincien verneemt men sedert eenige dagen niets dan vonnissen van militaire regtbanken en daarop gevolgde executien. Die, welke in deze hoofdstad zitting heeft, komt dagelyks byeen. Gisteren zyn twee onder-officiers van het regiment *Reina Amalia* van achteren dood geschoten, als overtuigde konstitutionelen. Hetgene by het onderzoek het best bewezen is geworden, betreft de oneerbiedige wyze op welke zy van een doorluchtig persoon gesproken hebben. Heden is zekere *Saez* doodgeschoten, die de konstitutionelen by Tarançon heeft aangevoerd. Een aantal lieden, behoorende tot de aanzienlykste geslachten, is gevat, als medepligtig aan den moord van *Vinuesa*, en zal eerlang deswegens worden te regt gesteld.

Petersburg, 25sten Sept.—"De ukase, waarby de belyders van den Joodschen Godsdienst in Polen genoodzaakt worden, zich aan het fabriekwezen of den akkerbouw toe te wyden, wordt gestreng voltrokken."

MENGELWERK.

Aan het toeval is men verschuldigd de uitvinding van eene *toonkunstige Weder harp*, welke de zonderlinge eigenschap bezit van de verandering der luchtgesteldheid door klanken aan te kondigen. De heer Ventain, een landbewoner by Bazel in Zwitzerland, had de gewoonte om, vermaakshalve, door het raam van zyn vertrek naar het wit te schieten, en ten einde niet telkens naar buiten te moeten gaan, had hy aan het schietbord een yzerdraad vastgemaakt, waardoor hy het naar zich kon trekken. Meermalen had hy opgemerkt dat dit yzerdraad geluiden voortbragt, en hy bevond welhaast, dat een yzerdraad gespannen in eene evenwydige rigting met den middaglyn, die geluiden altyd voortbragt wanneer het weder zoude veranderen, terwyl koperdraad of yzerdraad van oost naar west gespannen geene klanken gaven.

Ten gevolge dezer waarnemingen, heeft men een toonkunstige Barometer vervaardigd. Zie hier de beschryving van die, welke, te Bazel, door kapitein Hans werd gemaakt.

Dertien yzerdraden van 320 voeten lengte werden opgespannen in een tuin, op den afstand van twee duimen van elkander; het dikste dier draden was van twee streep middellyn, en het dunste één streep, de overige draden tusschen die twee dikten. Aan een van de zyden van het huis vastgemaakt, vormden die draden met den gezigtseinder een hoek van 20 à 30 graden, en zy waren door middel van raderen tot de spanning gebragt, welke men noodig oordeelde. Telkens wanneer nu het weder zal veranderen, maken die draden een zoodanig geraas dat men elkander niet kan hooren in de benedenkamer van het huis; het geluid gelykt somwylen dat van eenen kokenden theeketel, dan weder dat van eene harmonica, of van klokken of orgels in de verte. De geleerden hebben de uitwerking dier draden voor een electro-magnetisch verschynsel verklaard.

Anecdote uit de negentiende eeuw (helaas!)

"Kan men het wildste paard in den tyd van drie dagen temmen?—Ja.—Ik zeg neen." *Ja* en *Neen* beginnen te kyven; zy gaan vechten. *Ja* schiet *Neen* door de borst, zoodat hy vyf uren daarna den geest geeft. Een fraai bewys dat men een paard in drie dagen kan temmen!

Het geval heeft dezer dagen in Frankryk plaats gehad. *Ja* is op de vlugt, doch tot troost der menschheid dient dat de getuigen van dat schandelyk of ook ongelukkig gevecht zyn gearresteerd. Wat men met hun doen zal weten wy niet. Indien in regten recriminatien, getrokken uit het politieke gedrag der overheid konden aangenomen worden, zouden zy nog al iets in te brengen hebben. Het Fransche gouvernement heeft zich toch sterk gemaakt de partyen in Spanje, die veel woester zyn dan het ontembaarste paard, tot reden te brengen, orde, geluk en voorspoed in het Schier-eiland te doen heerschen; en de eenige vrucht welke de expeditie heeft voortgebragt is, dat men eenige duizend menschen den hals heeft gebroken, en dat het er thans in Spanje een weinig erger uitziet dan het er nog ooit heeft uitgezien.

February 25, 1825.

FOR NEW YORK,

The fast sailing brig

GENERAL JACKSON,

R. Shields, Master.

Will sail shortly. For Passage only, having fine accommodations apply at the Store of

J. DE SOLA & SON.

The Public is hereby cautioned against trusting the crew of the above vessel as no debts of their contracting will be paid by Master or Consignees.

February 25, 1825.

FOR NEW YORK.

The fast sailing brig

V E N U S,

J. R. Mason, Master.

Will sail shortly. For Passage only, having fine accommodations apply at the Store of

J. DE SOLA & SON.

The Public is hereby cautioned against trusting the crew of the above vessel as no debts of their contracting will be paid by Master or Consignees.

Den 25sten February 1825.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Boekhouder en 1ste Commis, waarnemende de werkzaamheden van het Ambt van Raad Contr. der Financien, aan den minst inschryvenden aanbesteden de volgende leverancien, als:

Benoodigdheden tot subsistentie ten behoeve van het Militaire Hospitaal alhier, gedurende den tyd van een Jaar, eindigende met ultimo February 1826.

Schryfbehoeften ten behoeve van het Lands Magazyn alhier, mede voor een Jaar eindigende met ultimo Maart 1826.

Brood voor het Garnisoen alhier, zullende het meel tot bakken daarvan, door den Magazyn Meester van alle Magazynen in het Hoofd Fort Amsterdam uitgereikt worden, voor den tyd van een Jaar, eindigende met ult. Maart 1826.

Zullende de gegadingden zich met geslotene Billetten addresseren ten Kantore van den Raad Contr. der Financien uiterlyk op aanstaanden Dingsdag den 1sten Maart, s'morgens voor tien ure, terwyl het antwoord daarop daarna ter zelver plaatse te bekomen zal zyn.

De genen die genegen zyn voor deze leverancien in te schryven, kunnen zich ten Kantore voormeld ter bekoming van nadere informatie vervoegen; vermits by nalatigheid van dien de inschryvingen niet kunnen worden aangenomen.

De Boekhouder en 1ste Commis voormeld,

J. PH. BOSCH.

Lyst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

Delima & Zoon	Juan Bautista Arrillaga
Petronella Duyckinck	Maria del Carme Arrillaga
A Dixon	Lavaca y Austria
I Debrot	P P Arostigue
C Lindesay	F Borges
Moraton	Joh. H. Sutermeester
F Guignan	A H Senior
Samuel Pereyra	A Rodriges Acosta
Anna Maria Ortiga	Anita Romero
Lea Senior Jesurun	Francisco de Yturbe
Abigael de J Jesurun	

CURAÇAO.

Vaartuigen ingen en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—FEBRUARY.

19.	golet	Eliza, Martin,	Boston
21.	——	Cornelia, Möller,	Puerto Cabello
	——	Dos Amigos, Ramires,	Coro
	brik	Venus, Mason,	New York
23	——	Matteawan, Coffin,	dito
	bark	Amable Soledad, Castellano,	Coro
	golet	Diana, Dominguez,	St. Jago de Cuba

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

18.	bark	Amable Soledad, Castellano.	Coro
19.	golet	Admiraal van der Capellen, Pontilius,	Jamaica
	——	Venus, Lopez,	Rio de-la-Hacha
22.	brik	Nicholas & Felix, Williams,	Mexico
	golet	Twee Broeders, Guyot,	Aruba
	brik	Generaal Soublette, Turner,	Puerto Cabello
23.	bark	Neptunus, Rynardus,	Porto Rico
24.	golet	Pouline, Pimento,	Rio de la Hacha
	——	Juliana, Ras,	Coro
25.	——	Dos Amigos, Ramires,	dito

De geboorte dag van Z. K. H. Willem Alexander Paul Frederik Lodewyk, werd op verleden Zaturdag op dit eiland gevierd. Men vuurde een koninglyk salut, en de fortressen en de schepen in de haven waren met vlaggen versierd.

Op Donderdag is alhier aangekomen van Carthagena, laatst van St. Martha, Z. M.'s korvet de Eendragt, gevoerd door den kapitein luitenant Schröder, aan boord hebbende den Weled. Gestrenge Heer H. W. De Quartel, luit. kolonel ter Zee in dienst van Z. M. den koning der Nederlanden, en agent naar de Republiek van Colombia.

Volgens een brief uit Puerto Cabello, van den 18den Feb. 1825, vernemen wy, dat het Fransche eskader hetwelke eenige dagen geleden vóór die haven verscheenen is, nog dagelyks gezien wordt; hetzelve bestaat uit een fregat, twee schoener-brikken en eene schoener. Men weet echter niet waarom die vaartuigen daarvóór kruizen; men veronderstelt dat dezelve schaêvergoeding willen hebben ter waarde van 35,000 pattienjes voor eene Fransche prys gemaakt door Colombiaansche kruizers.

ST. THOMAS, Feb. 16, 1825.

VREESSELYKE BRAND.

Omtrent 20 minuten vóór 8 ure van Zaturdag morgen, werd er het vreesselyke geroep aangeheven van brand door de gansche stad, en de zwarte wolken van rook overtuigden ons weldra van deze droevige waarheid. De brand is ontstaan in een huis, regt achter de marktplaats, en verspreidde zich naar de gebouwen, welke benoorden en bezuiden gelegen waren, met zulke verbazende snelheid, dat er in twee uren tyds van het begin der brand, het voornaame gedeelte van Noord Kroonprins Kwartier een prooi van derzelver vlammen werd; en niettegenstaande al de moeite welke men zich gegeven had om den brand te stuiten, zoo werden echter al de huizen op Frenchmen Hill (behalve het woonhuis van den majoor Wright en nog twee kleine huizen) tot den grond toe verbrand; als mede die, welke in eene lyn gelegen hebben van de markt tot het uiteinde van de stad.—Het zuiderlyke gedeelte van Curaçao Straat en omtrent 20 huizen, regts af van de groote straat aan de west hoek der stad werden gelukkiglyk met veel moeite gered. Eenige der vuurproef pakhuizen zyn midden in den brand onbeschadigd gebleven, maar anderen zyn, zoo als wy meenen, vernield geworden door den brand, om dat men getracht heeft de goederen daaruit te bergen en het vuur door de deuren en vengsters ingeslagen is.

Op Zondag morgen was het een droevig gezigt, de vernieling, welke door den brand veroorzaakt is te beschouwen en de ellende welke te lezen was uit de aangezigten der ongelukkige lyders, waarvan honderden zyn, die wy kennen en die gebragt zyn van eenen gegoeden staat tot het toppunt der armoede.

In dezen toestand van verwarring en ellende, is het onmogelyk voor ons om eene berekening te maken van het verlies betwelke aan eigendommen geleden is, maar wy zyn verzekerd dat hetzelve verbazend zal zyn; want het vuur was zoo snel en vernielend, dat er weinig zyn, die iets geborgen, zich gelukkig achtende, dat zy hun leven behouden hebben.

Wy kunnen ook niet bepaaldelyk zeggen, het getal huizen welke vernield zyn; maar dit is zeker dat een derde gedeelte van onze ongelukkige stad tot asche gelegd is.

Het is onzen pligt om met het diepste gevoel van dankbaarheid te erkennen, de diensten welke op het hagchelykste oogenblik bewezen zyn, door de bevelhebbers, officieren en manschappen van Z. B. M.'s brik Bellette, (welk vaartuig korten tyd na dat de brand is begonnen, binnen de haven ten anker is gekomen;)—van de V. S. schoener Grampus;—het Engelsche paket Lady Pelham;—en de schippers en matrozen der koopvaardy schepen binnen de haven. Hunne pogingen waren waarlyk lofwaardig en zullen lang in het geheugenis blyven der inwoners van St. Thomas.

Van al de berigten, die wy hadden kunnen inwinnen, blykt het, dat de brand ontstaan is geheel by toeval.

Toen de brand begon, werd er het alarm schot gedaan, en de krygsmagt bleef gedurig onder wapen. De militairen en de burgery betrekken by dag en nacht de wacht voor de bescherming van eigendommen.

Met genoegen moeten wy berigten, dat er gisteren eene inschryving geopend is en in weinige uren waren er 9,000 pattienjes geteekend, welk geld in de handen van een kommittee gesteld is om voor het onderhoud der ongelukkigen die by dezen brand geleden hebben te voorzien.

By de aankomst van een vaartuig uit Liverpool, hebben wy Londensche nieuwspapieren ontvangen loopende tot den 6den January; dezelve behelzen de belangryke tyding der erkenning van de onafhankelykheid van Colombia en Mexiko door Groot Brittanje.

LONDEN, Jan. 4.

ERKENNING DOOR GROOT BRITTANJE DER ONAFHANKELYKHEID VAN COLOMBIA EN MEXIKO.

De Heer Canning, heeft in den namiddag van laatstleden Zaturdag op het kantoor van Buitenlandsche Zaken, aan de vreemde Ministers bekend gemaakt, dat het Kabinet van Z. B. M. tot het besluit gekomen is de onafhankelykheid van Mexiko en Colombia te erkennen: en dat er kommissarissen zullen gezonden worden naar die staten, bekleed met de volle magt om handel traktaten te sluiten met hen en dit land, gegrondvest op die erkenning.

De erkenning van Buenos Ayres, welk land reeds lang een vastgesteld gouvernement heeft gehad, zal weldra volgen. Wy vernemen, dat men bevorens dien staat te erkennen verdere informatien zal inwinnen, nopens deszelfs buitenlandsche en uitgestrekheid der betrekkingen. Men heeft nog geene berigten uit Chili ontvangen.

Wy vernemen alzoo, dat kolonel Campbell en de Heer Ward, op Zondag, een uur lang, by den Heer Canning vertoefd hebben, in het Gloucester Lodge; en zy hebben hunne finale instructien van hem ontvangen vóór dat zy op laatstleden Woensdag de stad verlaten hebben om zich te Plymouth, op de Egeria in te schepen bestemd naar Colombia en Mexiko, waar zy zullen blyven wonen, zynde de vorige kommissie vernietigd. Deze Heeren hebben de volmagt ontvangen, om met die staten een handel traktaat te sluiten.

VERDERE UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE KOURANTEN.

Parys, 19*den Sept.*—Nadere berigten uit Lissabon bevestigen hetgene vroeger van daar, nopens de gunstige gezindheden des konings van Portugal jegens Brazilie, gemeld is; werkelyk zyn den 19den Augustus van daar, met het schip Maria, naar Para vertrokken 162 Brazilianen, zynde het overschot van de 500 gevangenen welke uit de provincie naar Portugal waren gezonden. De 400 gevangenen uit de provincie Maranham, welke zich nog in Portugal bevonden, moesten insgelyks onverwyld naar hun land terug gezonden worden. Voor het overige heeft elk Braziliaan, het zy hy militair zy of niet, thans verlof om zich vryelyk in Portugal op te houden of zich naar zyn land in te schepen. Deze toegevendheid schynt een gelukkig voorteeken voor eene aanstaande vreedelievende schikking tusschen de beide landen te zyn.

Den 6den Oct.—Men schryft uit Singapore, in Oost Indien gelegen, in dato den 1sten Maart, het volgende:

"De Nederlandsche expeditie welke in Sept. ll. naar de binnenlanden van het eiland Borneo was gezend, is in de maand November terug gekomen, na de rivier Pontiana, tot op een afstand van 300 myl en, opgezeild te hebben.—Deze expeditie had ten oogmerk om de onafhankelyke staten van Sangau, Sintang en Silat, te onderwerpen. Dezelve is volkomen in deze onderneming geslaagd, als hebbende de inboorlingen zich zonder eenigen tegenstand onderworpen. Door het welslagen van deze onderneming, is het gouvernement der Nederlanden meester van het geheele eiland *Borneo*, van de oostelyke grenzen van den staat van Banjermassin tot aan de noordelyke grenzen van dien van Sambas. Deze aanwinst, bevat alle de goud en diamant mynen van dat eiland. De havens, welke aldaar voor den Europischen handel geopend zyn, zyn Banjermassin, Pontiana, Mompawa en Sambas."

Den 18den Oct.—Men berekent, dat sedert 1818, in Engeland, voor rekening van buitenlandsche mogendheden, voor 47,815,000 ponden sterling geldleeningen zyn gedaan, waaronder nog niet begrepen zyn de belangryke sommen welke de Engelsche kapitalisten in de Fransche fondsen belegd hebben.

Petersburg, 29*sten Sept.*—De sedert eenige jaren begonnen goudsifting of wassching uit het zand, in eenige streken van het Uralgebergte, wordt met een goed gevolg voortgezet, en levert veel goud op.

Londen, 15*den Oct.*—Eene belangryke begrafenis heeft, laatstleden Vrydag, te Wettering, zynde een dorp drie mylen ten zuiden van Stamford, in het graafschap Lincolnshire, plaats gehad. De overledene persoon was niets minder dan Henry Boswell, gemeenlyk bekend als den vader of koning der Heidenen welke in dat gedeelte van het land verkeeten. Die grysaard lag met verscheiden zyner bloedverwanten en onderdanen in eene weide van Southorpe gekampeerd, toen, den vorigen Zondag, de dood een einde aan zyne regering en aan zyn zwervend leven op de aarde maakte. Men zegt, dat die grysaard, welke aan verval van krachten is overleden zeer ryk was en in verscheidene gedeelten van Engeland vele goederen bezat.

Keulen, 20*sten Oct.*—Volgens ontvangene berigten zal de stoomboot de Zeelander, den 26sten dezer van Rotterdam naar Keulen varen. Men denkt op deze reis, zynde tegen stroom, 4 dagen door te brengen en den 30sten alhier aan te komen. Deze stoomboot welke de kracht van 50 paarden doet, is slechts voor de Zeelandsche wateren gebouwd en behoort tot diegene, welke thans tusschen Rotterdam en Antwerpen varen. Dezelve onderneemt dezen Rhynvaart alleen met oogmerk om het vaarwater en de bedding der rivier te onderzoeken en op te nemen. Het resultaat van deze onderzoeking zal tot nut van de yzeren Rhyn stoomboot, de Keulenaar, aangewend worden, welke thans wordt gebouwd, en de kracht van 100 paarden zal doen.

De bekende Franschman Cugnet de Montarlot, is den 24sten Augustus te Almeria, in de provincie Granada, doodgeschoten, met nog 32 zyner makkers, welke te Tarifa in de handen der Franschen waren gevallen. Met dezelfde depeche verneemt men dat 50 konstitutionnelen, welke na de nederlaag van Tarifa waren ontsnapt, de vlugt naar Tanger hebben genomen, alwaar zy, ten einde van de Marocanen eenigen onderstand te erlangen, het Christendom hebben afgezworen en den tulband gevraagd: dit berigt komt (NB) van den kapitein generaal van Granada.

Brussel 4*den Dec.*—De adjudant van den S. b. N. Wolterbeek de heer van Breugel, heeft het berigt overgebragt, dat de Dey van Algiers, op de bepaalde aanzegging, dat het Nederlandsch gouvernement in geenen deele, meende te voldoen aan zyne vorderingen, en alleen wenschte te weten, of het zich al of niet in staat van oorlog met Algiers moest beschouwen, heeft geantwoord, geheel en al af te zien van zyne vorige eischen, en gereed te wezen om het tractaat van 1816 door eene nieuwe overeenkomst te bekrachtigen.

Hamburg, 14*den Dec.*—Men meldt uit Pa-

ersburg van den 1sten, dat de schouwburgen steeds gesloten zyn en dat van alle zyden gelden worden ingezameld, ten behoeve van de genen, die door de jongste overstroming ongelukkig zyn geworden. De prins van Oranje heeft 20,000, de bekende vermogende graaf Scheremetjew 50,000 roebels gezonden. Aan de groote yzergietery alleen zyn 2000 menschen, zoo arbeiders, als vrouwen en kinderen verongelukt

Haarlem, 15*den Dec.*—Gisteren is Z. M. fregat Bellona, geboord voor 44 stukken, onder toezigt van den kapitein ter zee en equipagiemeester Roepel, uit het Y, door de Willems sluis, in het groot Noord Hollandsch kanaal geschut, en binnen den tyd van 25 minuten naar Buikstoot gevoerd.

Na eenen zeer gelukkigen togt is hetzelve fregat reeds gisteren avond door de groote sluis te Purmerend geschut, en tot Soykerboor genaderd. Men dacht heden Alkmaar te zullen kunnen passeren, en alzoo het schip op morgen, zonder overhaasting, als wordende te slechts door vier paarden getrokken, aan het Nieuwe Diep te brengen. Deze eerste proeve schynt een voldoend bewys op te leveren, dat de vaart op dit kanaal voor grootere schepen met een minder aantal paarden zal kunnen plaats hebben, dan men zich had voorgesteld.

Den 17*den Dec* —De Spaansche regering wil volstrekt uit de havens van Galicie eene expeditie naar Lima zenden; men schryft uit genoemde provincie, dat vele personen, inzonderheid de zoodanige, welke bekend staan, als konstitutionele gevoelens te koesteren, tot dat einde worden opgeligt.

MENGELWERK.

STAATKUNDIGE INQUISITIE IN OOSTENRYKSCH-ITALIE.

De tegenwoordige eeuw heeft boven hare voorgangsters den roem, dat die duistere regt of liever onregt banken, welke in de schaduw des geheims vryheid tot moorden en pynigen hadden, daarin niet meer bestaan. Zy zelve zag tweemaal de Spaansche, het derde jaar voor haar begin, de Venetiaansche inquisitie verdwynen. De eerste was eene geloofs, de tweede een staats inquisitie; en het is niet te ontkennen, dat de laatste, die geene gevoelens, maar slechts daden onderzocht, van beiden de billykste en dragelykste was. Doch het levens beginsel van beiden: willekeur, in welken vorm dan ook, blyft bestaan, en men schynt hoe lang, hoe meer, vryelyk voor derzelver noodzakelykheid uit te komen. Zoo hebben dan ook de volken, met die afschaffing, zoo als de zaken thans, weinig gewonnen. Onder den schyn van de konstitutionelen te vervolgen, worden in Spanje, onder den naam van tegen de Carbonari te waken, in Italie, door Oostenryk en deszelfs zytakken de kerkers volgepropt. Zie hier eenige daadzaken, ontleend uit het algemeen bekende en geachte Engelsche tydschrift, *Edinburgh Review*, die zich gedeeltelyk van ooggetuigen, gedeeltelyk op het werkje van eenen Italiaanschen vlugteling in Spanje uitgekomen, beroept, welke zich alleen tot de gruwelen bepaalt, in het hertogdom Modena gepleegd.

De straf op een staatkundig geschrift hetwelk men *libel* verkiest te noemen, of onteerige gezegden, is: voor de eerstemaal de *carcere duro* voor een' onbepaalden tyd; d. i. op gevangenis in een donker hok alleen, zonder licht, behalve een half uur daags, wanneer brood en water gegeven worden, met yzers van een dragelyk gewigt, en stroo om op te slapen. Voor de tweedemaal de *carcere durissimo*, waarin men slechts eens om de twee dagen licht en voedsel bekomt, en zoo zwaar geketend wordt als immer mogelyk is, zonder onmiddelyk levensgevaar, waarin men tevens zoo vastgemaakt wordt dat het nederliggen onmogelyk is, en men slechts zitten, of tegen een' steen kan leunen Natuurlyk wordt in geen dezer treurige kerkers eenige verzachting van het leed, door boeken geoorloofd, en het slagtoffer zou daarvan ook wel geen gebruik kunnen maken Sedert de laatste twee jaren hebben deze yselyke strafoefeningen plaats gehad.

Wanneer het bekend wordt, dat iemand tot een geheim genootschap behoord heeft, is eene eeuwigdurende gevangenis de straf, of de genadige verzachting van het vonnis der doodstraf. Wanneer de genade het toppunt bereikt, zoo moet de rampzalige Italiaan, die zyn hart over den toestand van zyn vaderland lucht heeft durven geven, zeven, tien, of vyftien jaren zwaren vesting arbeid in Hongarye verduren — Doch zien wy, hetgene in het hertogdom Modena gebeurde, aan een klein vorstje van Oostenryksch bloed toebehoorende.

In de staten van dat vorstje, [eene bevolking van 450,000 zielen bevattende] had geen opstand, of zelfs poging tot opstand, plaats gehad. In Napels en Piemont was men, onder het schild der Oostenryksche troepen, yverig bezig met het vervolgen der liberalen, onder den naam van *carbonari*. Oostenryk noodigde de overige Italiaansche staten uit, om in dat heilige werk deel te nemen. De groot hertog van Toscane, broeder van keizer Frans, herinnerde zich dat hy een zoon van den edelen Leopold was, en hy bleef moedig en standvastig weigeren. De hertogin van Parma, Napoleon's vrouw, weerstond eenigen tyd, doch zwichtte ten laatste. In het hertogdom van Modena daarentegen, waar men reeds den koning van Sardinien tegen zyne onderdanen had opgezet, was men onvermoeid in het werk der opsporing en vervolging van liberalen. Het had eenen waardigen directeur van politie, zekeren Besini. Deze ging op de volgende wyze te werk:

Eerst word de gevangene wel behandeld, en na eenige dagen voor het geregt gebragt. Hier gebruikte men beurtelings listen, beloften en bedreigingen, om de gewenschte verklaring te bekomen. Had de gevangene niets te zeggen, of moeds genoeg om te zwygen, zoo werd hy in een harden en ongezonden kerker geworpen, alwaar hy bleef tot hy bekend had. Bekende de gevangene, op de verleidelyke belofte die men deed, zoo werden die beloften niet gehouden. De vrouw van Francisco Caronzi smeekte hem voor haren gevangen echtgenoot, en liet zich overhalen, om dezen tot het bekendmaken der wetten van een geheim genootschap, waartoe hy behoorde, te overreden, zeggende, dat hy dan weder by zyne familie zou komen. De vrouw luisterde naar de slang, deed ook haren man daarnaar luisteren, zyn geheim verraden, en hy werd tot twintig jaren op de galeyen veroordeeld, hetwelk de genadige hertog sedert in vyftien jaren heeft veranderd. Zekere Meusini, werd met den hals aan den kerkermuur geboeid, zoo dat hy regt op moest blyven staan.— Zoo bleef hy verscheidene dagen, tot hy krankzinnig werd Toen bragt men hem voor Besini, en hy zeide in zyne waanzinnigheid alles, wat deze hem in den mond gaf. Sedert werd hy geheel razend, en verweet zich zelve met wilde kreeten, dat hy het leven van onschuldigen had opgeofferd.

Antonio Nizzoli van Brescello, werd veertig dagen lang zoo geketend, dat hy niet zitten, noch zich bewegen kon; anders dan met uitgespreide armen. Hy bekwam eene heete koorts Des middernachts bragt men hem in dien staat voor Besini: " Schurk! zeide de Inquisiteur, beken uwe misdaad!" " Ik weet niets dan dat ik onschuldig ben, maar in dezen staat zou men my tot schuldbekentenis kunnen dwingen."— Gy zyt een monster, hernam Besini, teeken dit papier — Wat behelst het?—Dat raakt U niet. Zie rond!— Nizzoli zag de de beulen met geeselroeden in de handen. Zyn moed begaf hem, en hy teekende—wat hy niet gezien had.

Men vond nog andere kwellingen uit. Aan sommigen werd het noodige voedsel onthouden. Anderen gaf men byna niets anders dan koffy tot dat hunne verstandelyke vermogens gekrenkt waren.

Besini, de vriend en vertrouweling van den hertog, werd op den 14den Mei 1822 door eene onbekende hand, vermoord. Nu riep de hertog eene sterke bezetting Oostenrykers te hulp, en stelde gedelegeerde Regters aan voor staatkundige misdaden, die, omringd van Oostenryksche soldaten hunne zittingen hielden. Een der Regters, Vedriani, een man van eer, verlangde, dat de beschuldigden vooraf zouden verwittigd worden, dat hunne aan Besini gedane bekentenissen hun geene gunst of straffeloosheid zouden bezorgen, en dat Besini niet gemagtigd was geweest, zulke beloften te doen. De andere Regters verzetteden zich tegen dezen stap, en wilden liever bedriegen dan eenige slagtoffers missen. Vedriani nam zyn ontslag.

De advokaten werden niet door de beschuldigden gekozen, maar door de Regtbank gegeven, zeven en veertig personen, alle behalve één, tot den fatsoenlyken stand behoorende, werden tot gevangenis of dood veroordeeld; doch de laatste bekwamen, met uitzondering van eenen, verandering hunner straf in gevangenis.

De schryver van het werk, waaruit deze berigten getrokken zyn, noemt zich Antonio Panizzi. Zyn boek in 1823 te Madrid gedrukt, moet zeer schaars zyn, Slechts één exemplaar is daarvan naar Engeland gekomen.

Extract of a letter dated Puerto Cabello, February 19, 1825

" Being now 12 o'clock, I have to advise you that an American vessel has just arrived from La Guayra, and brings the pleasing intelligence that a vessel has arrived at that port in 29 days direct from London, which put us in possession of the very important intelligence that Great Britain has recognized the Independence of this country. There is no doubt as to the certainty of this interesting news!!"

Extract of another letter, dated Puerto Cabello, Feb. 23, 1825.

" Your views will be much better realised were you to come over here, as especially after the arrival of the Commissioners, who are to be sent out by England to form a treaty of Commerce with this Country, which is already notified to the several foreign powers and amounts to an acknowledgment of the Colombian Independence."

Extract of another letter, dated Puerto Cabello, 24*th February* 1825

" By an equivocation in the account received here from La Guayra, it was generally believed that England at length adopted the wise and generous resolution of acknowledging the independence of Colombia. The intelligence was received by the natives and foreigners with the greatest enthusiasm The streets were immediately crowded with persons of every description, headed by the governors, (military and civil) the commander of marines, &c. The English merchants and some of the officers in the Colombian service proposed a ball and supper for the following evening, which was carried into effect. It is hardly to be imagined how sumptuous the party was at so short a notice The tables were filled with all the dainties and luxuries which this country affords. The ball was brilliant and offered a sight of youth and beauty which never presented itself to me to such an advantage during my stay in this place. Mirth and joy pervaded every heart, and every one present endeavoured to contribute to the general amusement. The American gentlemen. The military and naval officers and the cabildo promised to return the compliment for too' we have since learned that a final recognition has not as yet taken place. Private letters from Glasgow and Liverpool say that a nation who has so long fought and so firmly established her independence is at length about to be acknowledged by all the courts of Europe, in which Great Britain is to make the first step."

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, Jan. 28.—We learn by an arrival at Edgartown from Maranham, that the San Pedro, admiral Cochrane's frigate Peragne, com Jewett, and a brig of war, were lying in that port It was said the two former were to sail in a few days for Rio; a brig of war had just sailed, destination unknown. Lord Cochrane had taken upon himself the command of the military force, and disarmed all the black troops, and landed 150 seamen, who were doing garrison duty at the palace. A Portuguese ship and brig were lying there, prizes to the squadron.

The following letter from Gibraltar, dated the 28th of November, gives a most deplorable account of the situation of the unfortunate constitutionalists:—Since the departure of the Spaniards who were recently compelled by our inexorable governor to quite this place, the measures adopted have become still more severe and violent The name of Spaniard is a sufficient title for prosecution—none but smugglers are admitted. M. Dean Morales, ex deputy of the Cortes, is in prison for debt, and is well satisfied with this pretext for remaining within our walls. Romero Alpuenti, who is 70 years of age, and very infirm, was obliged to conceal himself in the house of a friend. He is reduced to the greatest misery. The Police having discovered his retreat sent their agents after him and ordered him immediately to depart. He would certainly have died, had this order been put in execution, but he fortunately owed some money, and his creditor, who never intended to exact payment, come to his assistance and put him in prison, where he at least finds safety and repose.

Havana.—A Colombian squadron, of twelfe sail, commanded by Commodore Beluche, is blockading Havana. Several Spanish vessels are equipping to give them battle.

St. Petersburgh.—The Morning Chronicle of the 3d Jan. alluding to the late inundations at St. Petersburgh says, that various statements have been published respecting the loss of human life. At first the number was stated at 30,000, but by the report of the governmentt they did not exceed 500. This latter accoun, is believed to be far from the truth It is well known that the government of Russia is anxious to conceal the full extent of the calamity. It is also well known that in their first official report *four hundred* soldiers of the guards were employed to inter the dead: no one will therefore give credit to their second report. The letters from St. Petersburgh of the 3d of December estimate the total loss at ten times the number officially announced.

Russia and Turkey.—It is stated in letters from Vienna that a very serious dispute arose between Russia and the Porte, towards the end of Sept. on account of an arbitrary act of Achmet Aga, the Turkish military commander at Jassy. This individual having quarrelled with a Moldavian officer, had him decapitated without trial, and in defiance of the treaties made with Russia, by which the safety of all Moldavian subjects was provided for. The remonstrances of Russia, and her demand for reparation, are said to have been treated with contempt by the Porte, and to have led to a declaration on the part of the emperor Alexander, that he would no longer submit to the insults which he had borne from a desire to avoid an open rupture. These threats caused great alarm to the Divan, and on the 14th October they came to the resolution to dismiss Achmet Aga from his post.

From Pernambuco.—Accounts have been received by the Amelia arrived at Amboy, that the emperor of Brazil's troops remained in quiet possession of Pernambuco and that lord Cochrane had taken possession of Leixe, three days previous to the Amelia's departure, and he had gone to leeward to take Maranham and Para.

Died—At Carrick on Suir, Mary Banks, in her 107th year. She was wife of a linen weaver, and always employed herself in that manufacture. She was the mother of many children; one of whom, a son, had made her a promise at his father's decease, not to marry during her life-time, which promise be faithfully discharged. He is now in his 75th year, and avows his intention to marry after his mother's interment.—*London paper.*

Boston, February 1.

The following letter from Madrid, Dec. 7, to a gentleman in London, shows that little is to be expected by negociations with the king of Spain. If the statement is correct, it is probable that not many months will elapse before Spain and the United States will be formally at war.

" In my last, I mentioned the American minister having sent off his secretary, at a short notice, with despatches to Washington—the cause now comes out. The king, in his wisdom, formally demands of the United States to recall the recognition of the independence of the several independent Spanish countries in America, under pain, in case of refusal, of issuing a royal decree revoking the cession of the Floridas."

De Curaçaosche Courant.

ST. THOMAS, February 16.

DREADFUL FIRE!

Never since the commencement of our Editorial duties has it been our melancholy lot to record an event of a nature so much to be lamented as that with which this town was afflicted on Saturday last. At about 20 minutes before 8 o'clock of that morning the appaling cry of fire was vociferated throughout town, and the dark clouds of smoke soon convinced us of the fatal truth, and which was found to have originated in a house just behind the market-place, and having communicated to the adjoining buildings, spread to the north and south with a rapidity truly astonishing, for in two hours from the commencement of the fire the principal part of North Crownprince's Quarter had become a prey to the devouring flames; and notwithstanding the great exertions made to arrest its progress all the houses on Frenchman's Hill (excepting major Wright's dwelling, and we believe two small buildings), were burnt to the ground, as well as those in a line from the market down to the very end of the town. The southern part of Curaçao street and about 20 houses on the right of the main street at the west end of the town, were by great exertions fortunately rescued. Some of the fire proof stores in the range of the fire were preserved but others supposed to be so, being exposed by having the doors and windows open to remove the goods, were destroyed.

On Sunday morning it was a truly melancholy sight to witness the destruction done, and the misery depicted in the countenances of the unfortunate sufferers, hundreds of whom we know to be reduced from comparative affluence to the extreme of indigence.

In the present state of confusion and dismay, it is impossible for us to form any thing like an estimate of the amount of loss of property sustained, but sure we are that it must be immense, for the fire raged with such fury and rapidity that few saved any thing, glad to escape with their lives. Neither can we state the precise number of buildings destroyed, but on the least calculation, we may safely say that one-third of our unfortunate town has been destroyed.

We feel it a duty incumbent on us to acknowledge with feelings of the deepest gratitude the services rendered on this most calamitous occasion by the commanders, officers and crews of his Britannic majesty's brig Bellette, (which vessel entered the harbour shortly after the fire commenced,)—of the U. S. schooner Grampus,—the English packet Lady Pelham,—and the captains and crews of the merchant vessels in port;—their exertions were truly praiseworthy, and will long be remembered by the inhabitants of St. Thomas.

From all the accounts we have been able to gather, it appears that the fire originated entirely from accident.

At the commencement of the fire, the alarm guns were fired, since which martial law continues;—the regular troops and militia corps mount guard day and night for the protection of property.

It gives us great pleasure to state that a Subscription was opened yesterday, and in a few hours about 9000 dollars was raised, which is now in the hands of a committee who are distributing food and apparel to the unfortunate sufferers.

We hope an apology to our readers is not necessary for issuing the present publication on a half sheet, for the house in which we keep our office being not more than 40 yards from others on fire on Saturday, and no hopes entertained for its safety, we removed our presses, types, &c., on board of the American ship Governor von Scholten, and only yesterday had them brought on shore, but in such a confused and disordered state, that it is with difficulty we can even issue this day's paper in its present form; we hope, however, to be able to publish Saturday's to its usual size.

CIRCULAR.

After the dreadful fate that befel our unfortunate town yesterday by the fire which laid more than one third part in ashes, I deem it a duty incumbent on me thus publicly to manifest my satisfaction and thanks for the zeal and readiness shown by every individual in his station, but more so by

Counsellor Giellerup, as master of the police,
Major von Einem,
Captain Rohde, harbour master,
Major Wright, as commander-in-chief of the Brand Corps.—and
Stadshauptmann Stakemann,

as well as the regular troops.—the burgher corps—the free corps,—and the brand corps in general.

I deem it further a duty publicly to enumerate brand major Wright Stadshauptmand Stakemann, vice brand major captain Simmons, 1st lieutenant Liggett Freeland and John Wright, 2d lieutenants Couprie and Taperire, who commanded at the different places, and whose properties (with the exception of those of the Stadshauptmand and lieutenant Liggett,) became a prey to the flames, still not for a moment abandoned their stations.

At the line where I principally stopped, and where the fire was subdued, I had frequent opportunities to remark with satisfaction the following [illegible] who especially showed the greatest activity, and to whom I hereby tender my warmest thanks.

In the Southern District:

The Danish and Hanseatic captains, commanded by Messrs. Gruner, Schön, De Castro, F. Simon, Ure and D'Azavedo, by whose exertions I entirely attribute that the southern side of Curaçao street and one building on the northern side were saved.

In the Centre:

The commander of the U. S. schooner Grampus, captain Sloat, with his crew, who not only gave all assistance during the fire, but yet tenders his services. A. W. Weden, merchant with the capt. and crew of the American ship Governor von Scholten, who jointly with unremitting endeavours and exertion, prevented the fire catching captain Lange's lot and the house belonging to the heirs of Souffrain; which exertions, supported by the good conduct and personal courage of quarter officer W. P. Furniss, saved the eastern part of the town.

In the Northern District:

Counsellor Giellerup, lieutenant of the artillery Von Moucier, and John Michel, by whose timely assistance the fire was arrested on that side, and Tower's lot and the houses to the east of which, were thereby saved.

I feel it my duty to manifest to A. P. Magens, painter, my satisfaction and thanks for the zeal and good conduct shewn during the fire, and which I had frequent opportunities to notice.

I deem it likewise my duty to tender my thanks to captain Cary of the English packet Lady Pelham, laying in port, for the assistance rendered by him and his crew not only during the fire, but even afterwards.

To the commander of H. B. M.'s brig of war Bellette, captain Leith, who arrived here directly after the fire had broke out, I hereby offer my thanks for the readiness with which he offered the aid of himself and crew during the fire, as well as for the assistance he yet continues to render.

I must declare that sergeant Frederichsen, who was my orderly yesterday, likewise merits my fullest satisfaction for his conduct on this occasion; and several of the inhabitants have expressed to me how much they feel indebted to him for his courage and zeal.

I must lastly add with gratitude, that having noticed the general readiness and the unreluctant manner with which every individual, (as well the captains and crews of the vessels in port as the other white and free coloured persons,) fulfilled my orders, I am convinced that there must be many others that have distinguished themselves by the accomplishment of their duties, but who have either escaped my notice, or whose exertions I have not been made acquainted with.

Government of St. Thomas and St. John's, 13th February, 1825.

P. v. SCHOLTEN.

Notice!—After the hard fate which this town has suffered on Saturday last, it is the duty of every one whose property has been protected by providence by all his means to alleviate the distress of the poor sufferers. I entertain the confident expectation, that the well-minded inhabitants who have rooms to let or provisions to sell will not encrease the prices of these articles, as I shall be under the necessity, should any complaint be made, of putting a stop to such practises by severe means.

Government of St. Thomas and St. John's,—St. Thomas, 14th Feb. 1825.

P. v. SCHOLTEN.

An arrival from Liverpool has furnished us with London papers to the 6th January—they contain the important news of the recognition of the Independence of Colombia and Mexico by Great Britain.

LONDON, Jan. 4.

RECOGNITION BY GREAT BRITAIN OF THE INDEPENDENCE OF COLOMBIA AND MEXICO.

Mr. Canning communicated to all the foreign ministers, in the afternoon of Saturday last, at the foreign office, that the cabinet of his Britannic majesty had come to the resolution of acknowledging the independence of Mexico and Colombia, and that commissioners would be sent to those states, charged with full powers to conclude treaties of commerce between them and this country, founded on that recognition.

The recognition of Buenos Ayres, which has long possessed a settled government, may soon be expected. We understand that some further information, respecting its extent and external relations, is wished for before recognizing this state. No report from Chili has yet been received.

We understand also that colonel Campbell and Mr. Ward were an hour with Mr Canning on Sunday, at Gloucester lodge, when they received their final instructions from that gentleman, previous to their leaving town on Wednesday next, to embark in the Egeria, at Plymouth, for Colombia and Mexico, where they are to reside permanently, the former commission being dissolved. These gentlemen are charged with full powers to negociate and conclude a treaty of commerce with the states in question. Mr. Ward, who lately married a daughter of Sir John Swinburne, is accompanied by his lady, and Mr. Ball, formerly attached to the embassy in Spain, goes with Mr. Ward to Mexico.

NEWYORK, Jan 27.

Late from France.—By the packet ship Howard, capt. Holdridge, from Havre, we have received our regular files of Gagliani, Journal des Debates, Constitutionel, to the 15th Dec. London dates to the 11th.

A most distressing and melancholy event has occurred at St. Petersburgh, occasioned by the overflowing of the Neva, in a hurricane. The bodies of *seven thousand* persons have been found in the houses, and *eight thousand* persons are still missing. Nearly all the provisions of the capital have been destroyed, and, as the winter is at hand, it is to be feared that the population remaining will suffer the horrors of famine.

The same hurricane has gone over the northern coast of Jutland, passed Gottenburg and Stockholm, sweeping every thing in its course. The whole regiment of imperial carabanier guards, men and horses, have perished. A vessel of 100 guns has completely disappeared; and all the imperial vessels in the harbour of Cronstadt are lost. Burying grounds have been washed away, and the dead bodies were floating through the streets. Whole stores of coffee and sugar have been destroyed; those articles have risen 50 per cent.

Five leagues round the city of St. Petersburgh, have all been destroyed. Within a few years, it is a remarkable fact, that Russia has seen both her capitals destroyed, one by fire, the other by water.

According to a private letter of the 23d ult. from Stockholm, the same hurricane which did so much damage at St Petersburgh, raged with equal fury in the Swedish capital as well as in Gottenburgh, Vibourg, Jutland, etc. At Stockholm vessels were torn from their moorings, and driven against each other, the roofs of houses were carried away, and the roads were so completely blocked up with trees torn up by the roots, that travellers were under the necessity of cutting their way through with hatchets.—Twenty-five vessels near the bridge of Munkbron, upon the lake Maeler, were carried away with the bridge and much damaged.

The storm commenced on the 18th, in the evening, wind west, and continued so until the morning of the 19th; the Neva, then raised nearly level with the streets. At half past 8, a sudden rise of the river took place, which in a few minutes overflowed the streets of St. Petersburgh; the people who lived on the lower floors run up stairs for safety. The water came up to the top of the lamps, and the great Bridge was carried away at once; all the bridges are destroyed, or very much injured. At half past three in the afternoon, the water began to fall, and at 9 o'clock in the evening the streets were clear. All the cellars are filled, and goods destroyed, even those in the Exchange.

The gale began upon the shores of England and Ireland, and, after having wrought into fury the Northern Sea, and caused numerous shipwrecks upon the Northern coast of Jutland, passed by Gottenburg and Stockholm, continually rising more and more from southwest to northeast. In traversing Sweden, it swept away whole forests; but it was naturally in the Gulf of Finland that its ravages would be most severely felt, its violence having kept up to that spot. In an instant, it drove the waters of the Baltic into the Gulf of Finland, which being terminated by a point towards the east, must have experienced, particularly towards that extremity, a sudden and immense elevation of its waters. This line, which appears to form a double curve, determined by some lofty lands, presents upon the map a development of from 370 to 400 leagues, over which the hurricane travelled in a few minutes, and perhaps even in one minute; for we have not yet precise information upon the exact moment when this phenomenon burst upon the different countries which it visited.

Extract of a private letter of the 6th ult. from Constantinople, via Bucharest:—"The captain Pacha has sent to the Sultan an apology for his conduct during the campaign. He rests it principally upon small armed vessels not being granted to him, because vessels of colossal dimensions cannot act with success against the light and active ships of the enemy. It is however a fact well known, that the capitan Pacha, when he opened the campaign, had a considerable number of small flat-bottomed vessels, which had been built during the winter."

Extract of a letter of the 23d ult. from Christians:—"At 7 o'clock, on the evening of the 18th inst. the waters of the Fiord rose to the unequalled height of three ells above its average level: The lower part of the city, as well as the Faubourgs of Waterland and Fierdingen, were completely inundated, the cellars and lower stores being filled with water. Much cattle perished, and the loss in goods, such as sugar, coffee, salt and tobacco, is immense. The waters of the sea suddenly subsided, and went down much below their ordinary height. On the following day, they again rose to such an elevation that a second inundation was apprehended."
